

JUNI 2001-NR.7
SECRETARIAAT:
FLORALIALAAN 46,
1402 NL BUSSUM

We moeten dit keer beginnen met de plotselinge dood van Rob Stolk, die samen met Rob van der Doe de brochure over de crematie van Marjolein verzorgde. Verder bevat dit nummer (het eerste van twee Nieuwsbrieven voor dit jaar) informatie over projecten, die door het Marjolein Roskam Fonds worden gesteund. Uiteraard over Etafeni, bij Kaapstad, waar al eerder over is bericht. Onze contactpersoon met Etafeni is de Nederlandse arts Marijke Alblas, die woont en werkt in Kaapstad. Zij is de ex-vrouw van een Zuidafrikaan, die jaren in ballingschap in Nederland heeft gewoond. Zuid-Afrika heeft altijd haar belangstelling gehouden, mede door familieverbanden via haar kinderen. Toen zij enkele jaren geleden hoorde dat abortus in Zuid-Afrika werd gelegaliseerd, besloot zij erheen te gaan om te helpen bij het opzetten van abortusklinieken en bij te dragen tot een verantwoorde uitvoering van abortus en het geven van voorlichting op het gebied van geboortebeperving. Voor de oude sloppenwijk Alexandra -- een township bij Johannesburg -- spant de in Zuid-Afrika geboren Darius Dhlo mo zich in vanuit zijn woonplaats Enschede (waar hij al bijna een halve eeuw woont). Het Marjolein Roskam Fonds overweegt het werk van deze stichting te gaan steunen, maar door de vuurwerk-ramp in Enschede ligt het werk voor Alexandra tijdelijk stil.

Rob Stolk: 31 maart 2001
Hij overleed op 55-jarige leeftijd, deze alleraardigste man, die geliefd was bij allen die hem kenden en met hem omgingen.
Rob was destijds erg ontdaan over de dood van Marjolein. Hij besloot om, samen met ontwerper Rob van der Doe, het boekje te maken over haar crematie met de titel "Ballon uit het Verschiet". Ook daarna zijn Rob Stolk en zijn vrouw Sara doorgegaan met hun steun aan ons, toen we dat zo hard nodig hadden.
Zijn vroege dood heeft ons geschokt.

Acht jaar geleden, op 28 juni 1993, overleed Marjolein. Ze nam die avond niet haar gebruikelijke weg naar huis, die slecht verlicht was. Ze was daar al eens lastiggevallen door een stel onverlaten. De keuze voor die andere weg werd haar fataal, ze klapte met haar brommertje tegen de hoge stoeprand op van een omvergereden verkeerszuil en brak haar nek.

De lantaarnpaal die de verkeerszuil had moeten verlichten, werkte niet op verzoek van omwonenden. De dag na haar ongeluk stond de verkeerszuil weer rechtop en brandde de lantaarnpaal erboven.

Marjolein was derde-jaars studente psychologie. Toen wij samen met Caroline en Marjolein een vluchtelingenkamp in Zimbabwe hadden bezocht, stond haar besluit vast. Ze wilde na haar studie gaan werken met getraumatiseerde kinderen in Zuid- en Zuidelijk Afrika. Het Marjolein Roskam Fonds probeert die wens nu op een andere manier in te vullen door projecten in die landen te steunen, die met name via onderwijs de vooruitzichten proberen te vergroten van kansarme kinderen. Kort na de oprichting van het Marjolein Roskam Fonds bezochten Annelies en ik het kinderdagverblijf Etafeni in de Kaapse krottenwijk Nyanga. We waren beiden onder de indruk van het werk dat hier door moeders wordt gedaan. Tijdens het apart-

heidsregime nam een aantal moeders het initiatief een crèche op te zetten om hun kinderen van de straat te houden, hen te verzekeren van tenminste één behoorlijke maaltijd per dag en hen elementaire kennis bij te brengen. Etafeni is inmiddels uitgegroeid tot een echt onderwijsproject. De moeders gingen zelf leren lezen en schrijven en volgden cursussen om ook les te kunnen geven aan oudere kinderen zonder enige

schoollopleiding, zodat zij op een gegeven moment aan kunnen haken bij bestaande lagere scholen. Etafeni richt zich dus op kinderen, die in materieel en emotioneel opzicht een achterstand hebben. Onlangs zijn ze benaderd door de organisatie Lifeline/Childline om samen met hen een dagopvang op te zetten voor kinderen van ouders die getroffen zijn door Aids of daaraan al zijn overleden. Deze kinderen krijgen hulp bij het verwerken van het traumatische verlies van hun ouders en kunnen tevens aanhaken bij de lesklassen van Etafeni. De plannen voor dit project moeten nog verder worden uitgewerkt, maar voor Etafeni betekent dit verzoek een belangrijke erkenning van haar bestaan.

Naast Etafeni, dat dit jaar f7.000,- van ons krijgt, steunt het Marjolein Roskam Fonds dit jaar nog een paar andere projecten met een eenmalige donatie, die in deze Nieuwsbrief ter sprake komen.

Het betekent voor ons als ouders en voor Caroline als

zusje van Marjolein heel veel dat dankzij uw steun Marjolein's toekomstplannen toch op een andere manier ingevuld kunnen worden en de herinnering aan haar in stand wordt gehouden. Wij putten daar troost uit. Onze dank gaat tevens uit naar Jantine Jimmink en Rob van der Doe, die als steeds, de lay-out van de Nieuwsbrief belangeloos verzorgen.
Karel Roskam

Marjolein en dieren

Onze kinderen hielden veel van dieren. We hadden dan ook twee katten, een hond, hamsters en een vogeltje. Dat was voor Marjolein niet genoeg en op een zondag was ze druk bezig in de achtertuin met een vriendinnetje. Om in de garage een ponystal te improviseren. Toen we probeerden duidelijk te maken dat we geen paard in de garage konden hebben, was ze diep teleurgesteld.

Later had ze een bordje op haar slaapkamerdeur geplakt: Verboden toegang. Bij nadere informatie bleek ze een nest witte muizen te koesteren. Ze wilde die witte muizen redden van de vivi-sectie en had ze uit de dierenwinkel gehaald. Maar die beestjes staan erom bekend dat ze onafgebroken aanjonken. Annelies trok hier de grens -- de muizen moesten weg en er mochten geen nieuwe dieren in huis worden gehaald. Nog jaren daarna hoorden we trouwens nazaten van de witte muizen trippelen achter de wanden en de muren. Op een middag kwamen de kinderen thuis met een zwart konijntje: "Zo gemeen, die werd uit een auto gegooid op het landje!" Ze waren van

plan ons later te vertellen dat ze Humpy Dumpy gekocht hadden in de winkel. Tot hun schrik vertelde ik op zondagmorgen in het toenmalige radioprogramma 'Vroege Vogels', waar ik aan meewerkte, van mijn verontwaardiging dat iemand een konijntje uit de auto had gezet om er maar vanaf te zijn. We groeven een konijnenhol in de tuin, kochten een tweede konijntje als speelkameraadje erbij. Jaren later kregen we de waarheid te horen, waar we hartelijk om moesten lachen. En veel dieren hebben we ook daarna altijd gehad.

Karel Roskam

Soyisile Pre-school Centre

In 1994 werd door bewoonsters van een hostel in Nyanga een crèche opgezet, het Soyisile Pre-school Centre. In deze voormalige mannenpensions wonen nu hele gezinnen, waarvan de ouders overdag naar hun werk zijn of op zoek zijn naar werk. Hun kinderen gaan dan zwerven en het gevaar dat zij 'straatkinderen' worden is niet denkbeeldig. Nu kunnen

deze kinderen overdag naar de Soyisile crèche worden gebracht. De crèche is bedoeld voor kinderen van 0 tot 6 jaar en wordt door vijf hostelbewoonsters geleid. De ouders van de kinderen betalen (afhankelijk van hun leeftijd) tussen de R.30,- en R.40,- per maand (dus zo'n tien tot vijftien gulden per maand). Maar zelfs dat bedrag is voor veel van deze ouders moeilijk op te brengen, omdat ze vaak geen permanent werk en dus geen vast maandinkomen hebben.

Het Marjolein Roskam Fonds geeft een donatie van f4.000,- aan deze crèche in Nyanga-Oost, voor ouders die dit jaar niet het volledige schoolgeld kunnen betalen. Ook kan hiervan een kachel worden gekocht voor de winter, die in Kaapstad guur en koud kan zijn.

Aidswezen in Malawi

Het Mulanje Mission Hospital in Malawi is bezig met het opzetten van een project om aidswezen op te vangen. Bram Sizoo, neef van Marjolein, en zijn vrouw Sascha zijn als arts aan dit ziekenhuis verbonden. Op ons verzoek stuurde Bram ons informatie over dit hospitaalproject.

Een van de armste landen van Afrika, Malawi, heeft op het gebied van de medische zorg grote problemen. Het land heeft een van de hoogste percentages HIF-infecties ter wereld. Naar schatting is een derde van de vijftien- tot negentienjarigen in de hoofdstad Blantyre HIV-positief. Meer dan 1/3 van de zwangere vrouwen, die naar de geboortekliniek komen, zijn HIV-geïnfecteerd. Dit heeft te maken met de grote aantallen

ongeleterde jongeren: meer dan 80% van de vrouwen kunnen het voorlichtingsmateriaal niet lezen.

Er wonen nu bijna tien miljoen mensen in Malawi, dat geen grondrijkdommen heeft en waarvandaan altijd veel mannelijke inwoners als trekwerkers naar andere landen van Zuidelijk Afrika gaan. De (vrije) seksuele moraal wordt bevorderd door deze mannelijke trekwerkers. Een van de vier mannelijke inwoners van Malawi is door Aids geïnfecteerd.

Tegen het jaar 2010 zullen naar schatting twee miljoen inwoners door HIV zijn getroffen en eenzelfde aantal zal gestorven zijn aan ziektes die te maken hebben met aids.

Het Mulanje Mission Hospital wil hulp gaan bieden aan kinderen van ouders die overleden zijn aan Aids. Deze weeskinderen (aidswezen) worden opgevangen door pleegouders (vaak de grootouders), die zelf al grote moeite hebben om rond te komen. De hulp zal voornamelijk bestaan uit het verstrekken van medicijnen, het geven van aanvullende voeding, gezondheidsadviezen en andere praktische ondersteuning. Het Marjolein Roskam Fonds geeft een donatie van f5.500,- aan dit project.

Met deze eerste

Nieuwsbrief van dit jaar hopen wij u een indruk te hebben gegeven van de activiteiten van het Marjolein Roskam Fonds tot nu toe. De volgende Nieuwsbrief kunt u omstreeks december van dit jaar tegemoet zien, met daarin o.m. een overzicht van de financiële stand van zaken.